

Beboerne ved selv, hvad der er bedst for dem

Af Maja Lindemann Sørensen, Socialt Udviklingscenter SUS

Gunver og David har begge været igennem anstrengende behandlingsforløb i psykiatrien. Hvor andre bestemte, hvilken medicin, de skulle have. Nu bor de på Thorupgården, der er et botilbud for mennesker med en sindslidelse, hvor man tager udgangspunkt i, at beboerne selv ved, hvad der er bedst for dem.

I et lille åndehul på indre Nørrebro, ned til Søerne, ligger Bocentret Thorupgården, et botilbud for mennesker med en sindslidelse. Her bor 110 mennesker i hver sin lejlighed, spredt på fire etager. Stueetagen består af fælles faciliteter, som motionsrum, køkken, PC-værksted, café, fjernsynsstue og en stor fælles terrasse med udgang til en gårdhave. Terrassen har beboerne selv lagt. De vil nemlig gerne sætte præg på det sted, de bor.

Hjælp uden umyndiggørelse

Beboerne på Thorupgården er taknemmelige for at bo der. Når man har en sindslidelse, kan det virke uoverkommeligt at bo alene i en lejlighed. I svære perioder kan man have behov for at snakke med nogen, eller man kan have brug for hjælp til praktiske ting i hverdagen. Og den behandling, der tilbydes i psykiatrien, har ikke altid øje for den sindslidendes egne ønsker.

På Thorupgården synes medarbejdere og beboere at hvile i en god balance: Beboerne bestemmer, hvad de bruger deres hverdag til, hvilke aktiviteter de har, hvilken medicin de tager, hvilken mad, de spiser etc., mens de får den hjælp, de har brug for. "Jeg bestemmer selv, hvad jeg skal lave i hverdagen, og hvad jeg har lyst til. Vi samles med personalet en gang om ugen til etagemøder. Her kan vi brokke os eller komme med forslag. Nu har David og jeg f.eks. fundet på den idé at lave amerikanske pandekager en gang imellem. Det skal vi bare lige spørge om, og så køber de det, vi skal have", siger Gunver, der har boet på Thorupgården i snart to år. Hun synes, det er

dejligt, at medarbejderne står klar til at hjælpe beboerne med at føre deres idéer ud i praksis. Den lidt mere seriøse del af medarbejdernes funktion handler om at tage affære, hvis en beboer ikke kan indordne sig, fortæller Gunver: "Hvis nogen har en adfærd, der er generende for andre, bliver de indlagt. Det kan være flere årsager. For meget spiritus, for mange piller.. Så bliver de indlagt, og så kan de komme tilbage, når de er klar til det. Det er rart at vide, at der er trygge rammer, og der bliver taget hånd om det, hvis der opstår problemer."

"Hold da op, her er godt nok rart at være"

Både David og Gunver føler, at de, i langt højere grad nu end før, er i stand til at leve et normalt liv – netop fordi der på Thorupgården er mulighed for at bestemme selv, mens man kan få hjælp til det, man har behov for. Før var det meget sværere at få en hverdag til at hænge sammen. På trods af adskillige års sygdom fik Gunver først kontakt til den psykiatriske afdeling i 2002, i forbindelse med at hun blev opereret for kræft. På det tidspunkt havde hun været tvunget ud i hjemløshed i en periode og havde et stort behov for hjælp. Hun synes dog, det var svært at være patient i systemet. "Nogle gange bliver man lidt skræmt over at komme ind i et system, der synes at bestemme det hele, men i starten var jeg nærmest... jeg fulgte bare med, jeg havde det ikke godt jo."

David fortæller, at han ofte var nødt til at gå hen på det nærliggende hospital om natten, dengang han boede alene. Han kunne ikke sove og var nødt til at tale med nogen. "Jeg flyttede ind i august 2003. Tidligere har jeg været på Skt. Hans og på Rigshospitalet. Jeg var ret desillusioneret. Havde næsten opgivet og vidste simpelthen ikke, hvordan jeg skulle komme videre med livet. Jeg boede faktisk i min egen lejlighed i en periode, men jeg kunne ikke sove om natten, og så gik jeg over på rigshospitalet og talte med dem derovre. Men det er jo ikke holdbart i længden", siger han. "Så kom jeg herover, og der tænkte jeg "Hold da op, her er godt nok rart at være!" Siden har han ikke haft behov for Rigshospitalet, og han har fået meget

mere "styr på medicinen". "Det er også en god ting ved at bo her!", tilføjer Gunver. "Som brugere bliver vi ikke proppet med medicin. Vi bestemmer selv, hvilken medicin vi vil have. Der kommer en psykiater her, som vi kan snakke med, både om vores problemer og om vores medicin, og så skriver han en recept. Jeg blev før givet en anden medicin, end den jeg får nu. Da jeg kom her fandt jeg ud af, at jeg ville have en anden medicin. Det var min egen beslutning. Det synes jeg er brugerindflydelse."

Det er i det hele taget kendetegnende for Thorupgårdens politik, at beboerne skal have så meget indflydelse som muligt på både deres egen hverdag og de overordnede rammer på stedet. Ganske vist er der ansat personale, og det er oftest lederen, der træffer den endelige afgørelse i beslutningsprocesser, men beboerne bliver hørt i alt. Det sker gennem beboerråd, etagemøder, og ved at topledelsen består af både personale og beboere.

Målet for både personale og beboere er at få endnu mere brugerindflydelse på Thorupgården. Det kommer stille og roligt, fornemmer David og Gunver. Beboerne får indflydelse på flere og flere ting: "I øjeblikket er vi ved at få indflydelse på, hvilke beboere, der kommer ind. Det har vi snakket om, at vi gerne vil have indflydelse på", fortæller de samstemmende.

Du kan læse mere om Bocentret Thorupgården på www.thorupgaarden.dk.